Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (prvi senat)

z dne 10. julija 2019 *

„Predhodno odločanje – Pridružitveni sporazum EGS-Turčija – Sklep št. 1/80 – Člen 13 – Klavzula *standstill* – Združitev družine med zakoncema – Nova omejitev – Nujni razlog v splošnem interesu – Uspešna integracija – Učinkovito upravljanje migracijskih tokov – Sorazmernost“

V zadevi C-89/18,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Østre Landsret (pritožbeno sodišče za vzhodno regijo, Danska) z odločbo z dne 24. januarja 2018, ki je na Sodišče prispela 8. februarja 2018, v postopku

**A**

proti

**Udlændinge- og Integrationsministeriet,**

SODIŠČE (prvi senat),

v sestavi J.-C. Bonichot, predsednik senata, R. Silva de Lapuerta (poročevalka), podpredsednica Sodišča, C. Toader, sodnica, A. Rosas in M. Safjan, sodnika,

generalni pravobranilec: G. Pitruzzella,

sodna tajnica: R. Şereş, administratorka,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 13. decembra 2018,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

– za A T. Ryhl in C. Friis Bach Ryhl, advokater,

– za dansko vlado J. Nymann-Lindegren in M. Wolff, agenta, skupaj z R. Holdgaardom, advokat,

– za Evropsko komisijo M. Van Hoof, D. Martin in L. Grønfeldt, agenti,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 14. marca 2019

izreka naslednjo

* Jezik postopka: danščina.

**Sodbo**

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 13 Sklepa Pridružitvenega sveta št. 1/80 z dne 19. septembra 1980 o razvoju pridružitve. Pridružitveni svet je bil ustanovljen s Sporazumom o pridružitvi med Evropsko gospodarsko skupnostjo in Turčijo, ki so ga Republika Turčija na eni strani in države članice EGS ter Skupnost na drugi strani podpisale v Ankari 12. septembra 1963 in je bil v imenu Skupnosti sklenjen, odobren in potrjen s Sklepom Sveta 64/732/EGS z dne 23. decembra 1963 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 11, str. 10, v nadaljevanju: Pridružitveni sporazum).

2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med A in Udlændinge- og Integrationsministeriet (ministrstvo za tujce in integracijo, Danska) – nekdanjim Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration (ministrstvo za begunce, priseljence in integracijo) – in sicer ker je zadnjenavedeno ministrstvo zavrnilo prošnjo A za pridobitev dovoljenja za prebivanje na Danskem na podlagi združitve družine.

## Pravni okvir

### *Pravo Unije*

*Pridružitveni sporazum*

3 Iz člena 2(1) Pridružitvenega sporazuma izhaja, da je njegov cilj spodbuditi trajno in uravnoteženo krepitev trgovinskih in gospodarskih odnosov med pogodbenicama ob celovitem upoštevanju potrebe, da se zagotovi hitrejši razvoj turškega gospodarstva ter dvig zaposlenosti in izboljšanje življenjskih razmer turškega naroda.

4 V skladu s členom 12 Pridružitvenega sporazuma se „[p]ogodbenici […] dogovorita, da bosta upoštevali člene [39 ES], [40 ES] in [41 ES], zato da bi postopoma uresničili prosto gibanje delavcev med njima“.

*Sklep št. 1/80*

5 Člen 13 Sklepa št. 1/80 določa:

„Države članice Skupnosti in Turčija ne smejo uvesti novih omejitev v zvezi s pogoji za dostop do zaposlitve za delavce in njihove družinske člane, ki so z vidika prebivanja in zaposlitve zakonito na njihovem ozemlju.“

6 Člen 14 tega sklepa določa:

„1. Določbe tega dela se uporabljajo ob upoštevanju omejitev, utemeljenih z javnim redom, javno varnostjo in javnim zdravjem.

2. Ne vplivajo na pravice in obveznosti, ki izhajajo iz nacionalnih zakonodaj in obstoječih dvostranskih sporazumov med Turčijo in državami članicami Skupnosti, če ti za svoje državljane določajo ugodnejšo ureditev.“

*Dansko pravo*

7 Člen 9 Udlændingeloven (zakon o tujcih) v različici, ki se uporabi za zadevo v glavni stvari, določa:

„1. Dovoljenje za prebivanje se lahko na zahtevo izda:

(1) vsakemu tujcu, starejšemu od 24 let, ki živi v zakonski zvezi ali trajni zunajzakonski skupnosti z osebo s stalnim prebivališčem na Danskem, starejšo od 24 let,

[…]
d) ki ima že več kot tri leta dovoljenje za stalno prebivanje na Danskem,

[…]

7. Razen če obstajajo posebni razlogi, ki zadevajo zlasti enotnost družinskega gospodinjstva, se lahko dovoljenje za prebivanje […] na podlagi odstavka 1, točka 1, od (b) do (d), izda samo, če je povezanost zakoncev ali zunajzakonskih partnerjev z Dansko močnejša od njune povezanosti z drugo državo […].“

8 Po mnenju predložitvenega sodišča je iz pripravljalnih del, ki se nanašajo na člen 9(7) zakona o tujcih, razvidno, da morajo pristojni nacionalni organi v okviru presoje vprašanja, ali je povezanost zakoncev ali zunajzakonskih partnerjev z Dansko močnejša od njune povezanosti z drugo državo, upoštevati vse elemente, ki so jim na voljo.

9 Navedeni organi morajo pretehtati, po eni strani, koliko je z Dansko povezan sponzor, in po drugi strani, koliko je s svojo državo izvora povezan njegov zakonec ali zunajzakonski partner. Upoštevati morajo tudi povezanost sponzorja z državo izvora njegovega zakonca.

10 Natančneje, pristojni nacionalni organi morajo med drugim upoštevati trajanje in naravo prebivanja zakoncev v njunih državah izvora, družinske vezi zakoncev z Dansko v odnosu do družinskih vezi z državo izvora zakonca ali sponzorja, znanje jezikov zakoncev ter njune izobraževalne in poklicne vezi z Dansko ali z drugo državo.

**Spor o glavni stvari in vprašanji za predhodno odločanje**

11 Tožeča stranka v postopku v glavni stvari, A, je turška državljanka, rojena v Turčiji, ki je 24. maja 1983 sklenila zakonsko zvezo z B, ki je prav tako turški državljan. Paru so se v Turčiji rodili štirje otroci, 24. junija 1998 pa se je par razvezal.

12 B je 7. januarja 1999 sklenil zakonsko zvezo z nemško državljanko, ki je prebivala na Danskem. B je kot zakonec državljanke Unije 6. julija 1999 pridobil dovoljenje za prebivanje na Danskem. B je bilo 27. aprila 2006 na podlagi danskih določb, s katerimi je bila prenesena Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2004/38/ES z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, ki spreminja Uredbo (EGS) št. 1612/68 in razveljavlja Direktive 64/221/EGS, 68/360/EGS, 72/194/EGS, 73/148/EGS, 75/34/EGS, 75/35/EGS, 90/364/EGS, 90/365/EGS in 93/96/EGS (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 5, str. 46), izdano dovoljenje za stalno prebivanje.

13 Dovoljenje za prebivanje na Danskem na podlagi združitve družine z B so dobili tudi štirje otroci iz zakona med A in B.

14 Razveza zakonske zveze med B in njegovo ženo z nemškim državljanstvom je bila razglašena 25. junija 2009. B je potem 28. avgusta 2009 na Danskem znova sklenil zakonsko zvezo z A. A je 3. septembra 2009 pri Udlændingestyrelsen (danski urad za migracije) – nekdanji Udlændingeservice (služba za tujce) – vložila prošnjo za dovoljenje za prebivanje na Danskem, in sicer se je pri tem sklicevala na zakonsko zvezo z B, ki je v tej državi članici zaposlena oseba.

15 Danski urad za migracije je 26. maja 2010 to prošnjo zavrnil na podlagi člena 9 zakona o tujcih.

16 Ministrstvo za tujce in integracijo je z odločbo z dne 30. septembra 2010 pritožbo, ki jo je A vložila zoper odločbo z dne 26. maja 2010, zavrnilo z obrazložitvijo, da A in B ne izpolnjujeta pogoja iz člena 9(7) zakona o tujcih. Po mnenju tega ministrstva je bila namreč povezanost, ki sta jo A in B ohranila s Turčijo, močnejša od povezanosti, ki sta jo imela z Dansko.

17 Natančneje, ministrstvo za tujce in integracijo je med drugim poudarilo, da sta A in B rojena v Turčiji, tam sta odraščala in se šolala. Prav tako naj bi v tej tretji državi uživala dolgo družinsko življenje, med katerim so se jima rodili štirje otroci.

18 A je 10. marca 2014 pri Retten i Aalborg (sodišče prve stopnje v Aalborgu, Danska) zoper to odločbo ministrstva za tujce in integracijo z dne 30. septembra 2010 vložila ničnostno tožbo, s katero je predlagala, naj se njena prošnja za združitev družine ponovno preuči. Zadeva je bila 26. maja 2014 dodeljena Københavns Byret (okrožno sodišče v Københavnu, Danska). Zadnjenavedeno sodišče je zadevo 14. decembra 2016 preneslo na Østre Landsret (pritožbeno sodišče za vzhodno regijo, Danska), saj je z nacionalnim pravom sodiščem prve stopnje dovoljeno, da na pritožbena sodišča prenesejo zadeve o načelnih vprašanjih, da bi ta odločila na prvi stopnji.

19 Predložitveno sodišče v bistvu meni, da je nacionalni ukrep, obravnavan v postopku v glavni stvari, „nova omejitev“ v smislu člena 13 Sklepa št. 1/80. Vendar poudarja, da je Sodišče že presodilo – med drugim v zadevi Genc, v kateri je 12. aprila 2016 izdalo sodbo (C-561/14, EU:C:2016:247) – da je „nove omejitve“ v smislu te določbe mogoče upravičiti z nujnimi razlogi v splošnem interesu, med katerimi je na primer cilj zagotavljanja uspešne integracije državljanov tretjih držav v državi članici gostiteljici, pod pogojem, da so primerne za zagotavljanje uresničitve želenega legitimnega cilja in ne presegajo tega, kar je nujno za dosego tega cilja.

20 V tem okviru se predložitveno sodišče v bistvu sprašuje, ali je nacionalni ukrep, ki je obravnavan v postopku v glavni stvari in kot ga izvajajo pristojni organi, sorazmeren glede na želeni cilj.

21 V teh okoliščinah je Østre Landsret (pritožbeno sodišče za vzhodno regijo) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ti vprašanji:

„1. Ali je v zadevi, v kateri so bile uvedene ‚nove omejitve‘ za združitev družine med zakoncema, ki *prima facie* kršijo [člen] 13 Sklepa št. 1/80, in so te omejitve utemeljene s preudarki o ‚uspešni integraciji‘, ki jih je Sodišče Evropske unije priznalo v sodbah z dne 12. aprila 2016, Genc (C-561/14, EU:C:2016:247), in z dne 10. julija 2014, Dogan (C-138/13, EU:C:2014:2066), pravilo, kot je člen 9(7) [danskega zakona o tujcih] – v skladu s katerim je, med drugim, splošni pogoj za združitev družine med osebo, ki je državljan tretje države in ima dovoljenje za prebivanje na Danskem, in zakoncem te osebe, da je povezanost para z Dansko močnejša kot s Turčijo – mogoče šteti za ‚upravičeno z nujnim razlogom v splošnem interesu, primerno za uresničitev želenega legitimnega cilja in da ne presega tistega, kar je nujno za dosego tega cilja‘?

2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, iz česar sledi, da se zahteva po povezanosti na splošno šteje kot primerna za zagotovitev doseganja cilja integracije, ali je nato mogoče brez kršitve preizkusa omejitve in zahteve po sorazmernosti:
   [(a)] uporabiti pristop, v skladu s katerim se, kadar je zakonec z dovoljenjem za prebivanje v državi članici (sponzor) prvič prišel na Dansko v starosti 12–13 let ali kasneje, pri presoji povezanosti te osebe z državo članico pomembna teža pripiše naslednjemu:

   — ali je oseba bodisi zakonito prebivala v državi članici daljše obdobje približno 12 let;

   — bodisi je v državi članici neko obdobje prebivala in imela stabilno zaposlitev, ki je vključevala znaten obseg stikov in sporazumevanja s sodelavci ali naročniki v jeziku države članice in je brez večjih prekinitev trajala vsaj od štiri do pet let;

   — ali pa je v državi članici prebivala in imela stabilno zaposlitev brez veliko stikov in sporazumevanja s sodelavci ali naročniki v jeziku države članice, ki je brez večjih prekinitev trajala vsaj od sedem do osem let;

   [(b)] uporabiti pristop, v skladu s katerim to, da je sponzor ohranjal močno povezanost s svojo izvorno državo s pogostimi ali daljšimi obiski te države, kaže na neizpolnjevanje zahteve po povezanosti, medtem ko se kratke počitnice ali bivanja z namenom izobraževanja ne štejejo za razlog proti izdaji dovoljenja;
   [(c)] uporabiti pristop, v skladu s katerim obstoj tako imenovanega položaja ‚poroka, ločitev in ponovna poroka' močno kaže na to, da zahteva po povezanosti ni izpolnjena?"

## Vprašanji za predhodno odločanje

### *Prvo vprašanje*

22 Predložitveno sodišče s prvim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 13 Sklepa št. 1/80 razlagati tako, da je nacionalni ukrep – v skladu s katerim je pogoj za združitev družine med turškim delavcem, ki zakonito prebiva v zadevni državi članici, in zakoncem te osebe ta, da je njuna povezanost s to državo članico močnejša od povezanosti, ki jo imata s tretjo državo – „nova omejitev" v smislu te določbe, in če je tako, ali je tak ukrep mogoče upravičiti s ciljem zagotavljanja uspešne integracije državljanov tretjih držav v zadevni državi članici.

23 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da iz ustaljene sodne prakse Sodišča izhaja, da klavzula *standstill* iz člena 13 Sklepa št. 1/80 na splošno prepoveduje uvedbo kakršnih koli novih nacionalnih ukrepov, katerih cilj ali posledica bi bila, da za turškega državljana pri izvrševanju prostega gibanja delavcev na nacionalnem ozemlju veljajo strožji pogoji od tistih, ki so zanj veljali, ko je za zadevno državo članico začel veljati navedeni sklep (sodba z dne 29. marca 2017, Tekdemir, C-652/15, EU:C:2017:239, točka 25 in navedena sodna praksa).

24 V obravnavani zadevi ni sporno, da je bil nacionalni ukrep, obravnavan v postopku v glavni stvari, in sicer člen 9(7) zakona o tujcih, uveden po datumu začetka veljavnosti Sklepa št. 1/80 na Danskem ter da so se z njim na področju združitve družine za zakonce turških državljanov, ki zakonito prebivajo v tej državi članici, zaostrili pogoji za prvi sprejem na dansko ozemlje, in sicer v primerjavi pogoji, ki so v navedeni državi članici veljali ob začetku veljavnosti Sklepa št. 1/80.

25 Poleg tega iz spisa, predloženega Sodišču, izhaja, da je B turški delavec, ki je zaposlen na Danskem, in da se mu želi njegova žena, A, pridružiti v tej državi članici. Kot v bistvu izhaja iz točk 15 in 16 te sodbe, so pristojni nacionalni organi prošnjo A za združitev družine zavrnili na podlagi člena 9(7) zakona o tujcih.

26 Ker se položaj B – ki je turški delavec, ki je zakonito integriran na trg dela na Danskem – navezuje na gospodarsko svobodo, v obravnavanem primeru na prosto gibanje delavcev, je treba ugotoviti, da takšen položaj spada na področje uporabe člena 13 Sklepa št. 1/80 (sodba z dne 12. aprila 2016, Genc, C-561/14, EU:C:2016:247, točka 36).

27 Zato se je treba navezovati le na položaj turškega delavca, ki prebiva v zadevni državi članici, v obravnavani zadevi B, za ugotovitev, ali je treba v skladu s klavzulo *standstill* iz člena 13 Sklepa št. 1/80 preprečiti uporabo nacionalnega ukrepa, kakršen je ta, obravnavan v postopku v glavni stvari, če se izkaže, da bi ta lahko vplival na njegovo svobodo opravljanja dejavnosti kot zaposlena oseba v tej državi članici (glej v tem smislu sodbo z dne 12. aprila 2016, Genc, C-561/14, EU:C:2016:247, točka 37).

28 V tem okviru je treba opozoriti, da nacionalna ureditev, ki zaostri pogoje za združitev družine turških delavcev, ki zakonito prebivajo v zadevni državi članici, v primerjavi s pogoji, ki so se uporabljali ob začetku veljavnosti Sklepa št. 1/80 v tej državi članici, za te turške delavce pomeni „novo omejitev“ – v smislu člena 13 tega Sklepa – uresničevanja prostega gibanja delavcev v navedeni državi članici (sodba z dne 7. avgusta 2018, Yön, C-123/17, EU:C:2018:632, točka 64 in navedena sodna praksa).

29 Tako je, ker na odločitev turškega državljana, da pride v državo članico, da bi tam opravljal dejavnost kot zaposlena oseba, lahko negativno vpliva zakonodaja te države, ki otežuje ali onemogoča združitev družine, tako da mora navedeni državljan morda izbirati med svojo dejavnostjo v zadevni državi članici in družinskim življenjem v Turčiji (glej v tem smislu sodbo z dne 7. avgusta 2018, Yön, C-123/17, EU:C:2018:632, točki 61 in 62).

30 V obravnavani zadevi je treba ugotoviti, da je – kot je poudaril generalni pravobranilec v točki 15 sklepnih predlogov – nacionalni ukrep, obravnavan v postopku v glavni stvari, „nova omejitev“ v smislu člena 13 Sklepa št. 1/80 glede izvajanja pravice B do prostega gibanja delavcev v zadevni državi članici, in sicer ker so z njim zaostreni pogoji za to, da je zakonec turškega državljana – zakonito zaposlenega delavca na danskem trgu dela – sprejet za združitev družine.

31 Kot izhaja iz sodne prakse Sodišča, pa je omejitev, katere cilj ali učinek bi bil, da za to, da turški državljan uresničuje pravico do prostega gibanja delavcev na nacionalnem ozemlju, veljajo pogoji, ki so strožji od tistih, ki so se uporabljali, ko je začel veljati Sklep št. 1/80, prepovedana, razen če spada med omejitve iz člena 14 tega sklepa ali če je upravičena z nujnim razlogom v splošnem interesu, če je primerna za zagotavljanje uresničitve želenega legitimnega cilja in ne presega tega, kar je nujno za dosego tega cilja (sodba z dne 7. avgusta 2018, Yön, C-123/17, EU:C:2018:632, točka 72 in navedena sodna praksa).

32 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da ni sporno, da nacionalni ukrep, obravnavan v postopku v glavni stvari, ne spada med omejitve iz člena 14 Sklepa št. 1/80.

33 Predložitveno sodišče navaja, da naj bi bil cilj, ki mu sledi člen 9(7) zakona o tujcih, zagotavljanje uspešne integracije državljanov tretjih držav na Danskem. Po mnenju danske vlade nacionalni ukrep, obravnavan v postopku v glavni stvari, sledi tudi cilju učinkovitega upravljanja migracijskih tokov.

34 Prvič, glede cilja zagotavljanja uspešne integracije je treba ugotoviti, da je Sodišče že razsodilo, da takšen cilj lahko – glede na pomen, ki je v okviru prava Unije priznan ukrepom za integracijo – pomeni nujni razlog v splošnem interesu za namene člena 13 Sklepa št. 1/80 (sodba z dne 12. aprila 2016, Genc, C-561/14, EU:C:2016:247, točki 55 in 56).

35 Zato je treba preučiti, ali člen 9(7) zakona o tujcih – v skladu s katerim je pogoj za združitev družine med turškim delavcem, ki zakonito prebiva na Danskem, in zakoncem te osebe ta, da je njuna povezanost s to državo članico močnejša od povezanosti, ki jo imata s tretjo državo – lahko zagotavlja uresničitev želenega legitimnega cilja in ne presega tega, kar je nujno za dosego tega cilja.

36 V zvezi s tem je treba glede tega, ali je nacionalni ukrep, obravnavan v postopku v glavni stvari, primeren za zagotovitev uresničitve želenega cilja, ugotoviti, da na podlagi navedenega ukrepa ni mogoče zagotoviti uspešne integracije zakonca turškega državljana, ki zakonito prebiva v tej državi članici, če je njuna povezanost s tretjo državo močnejša od povezanosti z Dansko.

37 Ker pa povezanost, ki jo imata s tretjo državo tako zakonec, ki je že prisoten na danskem ozemlju, kot tožeča stranka iz postopka v glavni stvari, le malo vpliva na možnosti zadnjenavedene, da doseže uspešno integracijo v tej državi članici, nacionalni ukrep, obravnavan v postopku v glavni stvari, ne omogoča, da se – v fazi preizkusa prošnje za dovoljenje za prebivanje na podlagi združitve družine – ugotovi, da ne bi bilo mogoče zagotoviti uspešne integracije prosilca na Danskem.

38 Kot je namreč generalni pravobranilec poudaril v točki 31 sklepnih predlogov, navedeni ukrep ne omogoča presoje možnosti za integracijo zakonca turškega delavca, ki zakonito prebiva na Danskem, oziroma para, ki ga zakonec tvori z navedenim delavcem, v tej državi članici.

39 V obravnavani zadevi iz spisa, predloženega Sodišču, izhaja, da so pristojni nacionalni organi menili, da je B ohranil močnejšo povezanost s Turčijo kot z Dansko. Vendar je treba ugotoviti, da je B turški delavec, ki je zakonito integriran na danski trg dela in ki v tej državi članici zakonito živi s svojimi otroki že več let. Iz tega izhaja, da povezanost turškega državljana z matično državo ne more omejiti možnosti za njegovo integracijo, saj se njegov odnos z matično državo in odnos z državo članico gostiteljico medsebojno ne izključujeta.

40 Poleg tega po eni strani člen 9(7) zakona o tujcih ne določa nobenih ukrepov za integracijo, ki bi lahko izboljšali možnosti za integracijo zakonca na Danskem zakonito prebivajočega turškega delavca, ki se zadnjenavedemu želi pridružiti v tej državi članici.

41 Po drugi strani iz spisa, predloženega Sodišču, izhaja, da presoja, ki jo pristojni nacionalni organi opravijo glede pogoja iz člena 9(7) zakona o tujcih, temelji na razpršenih in nenatančnih merilih, ki povzročajo različne in nepredvidljive prakse, kar je v nasprotju z načelom pravne varnosti.

42 Iz navedenega izhaja, da nacionalni ukrep, obravnavan v postopku v glavni stvari, ni primeren za zagotavljanje uresničitve cilja zagotavljanja uspešne integracije državljanov tretjih držav na Danskem.

43 Drugič, glede cilja učinkovitega upravljanja migracijskih tokov, na katerega se sklicuje danska vlada, je treba navesti, da je Sodišče že razsodilo, da takšen cilj lahko pomeni nujni razlog v splošnem interesu, ki utemeljuje novo omejitev v smislu člena 13 Sklepa št. 1/80 (sodba z dne 29. marca 2017, Tekdemir, C-652/15, EU:C:2017:239, točka 39).

44 Vendar je navedena vlada v pisnem stališču podrobneje navedla, da je nacionalni ukrep, obravnavan v postopku v glavni stvari, primeren za zagotovitev cilja učinkovitega upravljanja migracijskih tokov, saj je z njim mogoče združitev družine med zakoncema omejiti le na primere, ko bi obstajala večja verjetnost integracije prosilca za dovoljenje za prebivanje na Danskem.

45 Kot pa izhaja iz točk 37 in 38 te sodbe, navedeni ukrep ne omogoča presoje možnosti za integracijo prosilca za dovoljenje za prebivanje iz naslova združitve družine na Danskem.

46 V teh okoliščinah je treba ugotoviti, da nacionalni ukrep, obravnavan v postopku v glavni stvari, ni primeren za zagotavljanje uresničitve cilja učinkovitega upravljanja migracijskih tokov.

47 Glede na vse zgoraj navedeno je treba na prvo vprašanje odgovoriti, da je treba člen 13 Sklepa št. 1/80 razlagati tako, da je nacionalni ukrep – v skladu s katerim je pogoj za združitev družine med turškim delavcem, ki zakonito prebiva v zadevni državi članici, in zakoncem te osebe ta, da je njuna povezanost s to državo članico močnejša od povezanosti, ki jo imata s tretjo državo – „nova omejitev“ v smislu te določbe. Takšna omejitev ni upravičena.

*Drugo vprašanje*

48 Ob upoštevanju odgovora na prvo vprašanje na drugo vprašanje ni treba odgovoriti.

**Stroški**

49 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (prvi senat) razsodilo:

**Člen 13 Sklepa št. 1/80 z dne 19. septembra 1980 o razvoju pridružitve, ki ga je sprejel Pridružitveni svet, ustanovljen s Sporazumom o pridružitvi med Evropsko gospodarsko skupnostjo in Turčijo, ki so ga Republika Turčija na eni ter države članice EGS in Skupnost na drugi strani podpisale 12. septembra 1963 v Ankari in ki je bil v imenu Skupnosti sklenjen, odobren in potrjen s Sklepom Sveta 64/732/EGS z dne 23. decembra 1963, je treba razlagati tako, da je nacionalni ukrep – v skladu s katerim je pogoj za združitev družine med turškim delavcem, ki zakonito prebiva v zadevni državi članici, in zakoncem te osebe ta, da je njuna povezanost s to državo članico močnejša od povezanosti, ki jo imata s tretjo državo – „nova omejitev“ v smislu te določbe. Takšna omejitev ni upravičena.**

Podpisi